ఎయిర్‌ఫోర్స్‌లో చేరాలనుకున్నా

పాతికేళ్ల వయసు...

జీవితం గురించి కలలుకనే మనసు. ఆయన మాత్రం మూడు నామాలు పెట్టుకున్నారు, త్రిదండం పట్టుకున్నారు. కాషాయ వస్త్రాలు కట్టుకున్నారు. అప్పటి నుంచి ఇప్పటిదాకా ... ఆధ్యాత్మికతకు సేవా వ్రతాన్ని జోడించి 'మాధవ సేవగా సర్వప్రాణి సేవ' అంటూ మానవతా మంత్రాన్ని ప్రచారం చేస్తున్నారు. సామాన్యుడి నుంచి సర్వసంగ పరిత్యాగి దాకా త్రిదండి చిన్న శ్రీమన్నారాయణ రామానుజ జీయరు ప్రస్థానం ఆయన మాటల్లోనే ...

ప్రశ్న... ప్రశ్న... ప్రశ్న!

తెలుసుకోవాలన్న తపన పెరుగుతున్నకొద్దీ ప్రశ్నలే... ఆలోచిస్తున్నకొద్దీ ప్రశ్నలే... చదువుతున్నకొద్దీ ప్రశ్నలే... ప్రశ్నిస్తున్నకొద్దీ ప్రశ్నలే!

మా ఇంట్లో పెద్ద గ్రంథాలయం ఉండేది. అందులో లేని పుస్తకం లేదు. వేదాలు, పురాణాలు, ఉపనిషత్తులు, కావ్యాలు, పత్రికలు ... బాల్యంలో అవే మా నేస్తాలు. వాటిని చదువుతుంటే చాలా సందేహాలు కలిగేవి.

చరిత్ర, ధర్మాలు, ఆచారాలు, పురాణాలు... వీటన్నిటి గురించి హేతువాద దృష్టితో ఆలోచించే తత్వం అప్పుడే అలవడింది.

'ఆరు వేల సంవత్సరాల క్రితం దాకా మనిషికి నాగరికతే లేదు' అని చరిత్ర పుస్తకాల్లో రాశారు. కానీ పురాణాల్లో వేల సంవత్సరాలు వెనక్కి వెళ్తున్నాం. ఏది నిజం?

ఫ్రెంచివారు, డచ్ వారు వచ్చాకే ఆధునిక ఆవిష్కరణలు మన దేశంలోకి ప్రవేశించాయని పాశ్చాత్య చరిత్రకారులు అంటారు. వీళ్లంతా వచ్చింది పద్నాలుగు, పదిహేను శతాబ్దాల్లోనే కదా! కానీ క్రీస్తు పూర్వం నాడే తక్షశిల విశ్వవిద్యాలయం జ్ఞానాన్ని పంచింది. ఖగోళశాస్త్రమూ అప్పుడే అభివృద్ధి చెందిందని భారతీయ సాహిత్యాన్ని చదివితే తెలుస్తుంది.

దేన్ని నమ్మాలి? ఏది విశ్వసనీయం? ...
అన్నీ ప్రశ్నలే! దేనికీ సమాధానం లేదు. చాలా మందిని అడిగాం. ఎవరి నుంచి సంతృప్తికరమైన సమాధానం లేదు.

... అలా విజ్ఞానానికి సంబంధించిన ఆలోచనలు బాల్యంలోనే మొదలయ్యాయి. రామాయణం, ఆళ్వార్ల ప్రబంధాలు మాపై ప్రభావం చూపిన గ్రంథాలు.

రామాయణంలో మాకు నచ్చింది రాముడి మానవత్వం. రాముడిని మేం మనిషిగానే చూస్తాం. ఓ ఆదర్శవంతమైన మనిషిగా చూస్తాం. మనిషి మనిషిగా ప్రవర్తించగలిగితే దేవుడంత అవుతాడు. తానే దేవుడు అనుకుంటే మాత్రం పతనం అవుతాడు!

ఇక మనిషి గురించి ఆలోచించడం నేర్చుకుంది మాత్రం తాతయ్య జీవితం నుంచే. అదీ ఎవరో చెప్పగా వినడం ద్వారానే. ఆయన ఆయుర్వేద వైద్యులు, స్వాతంత్ర్య సమర యోధులు. తన ఆస్తులన్నీ పేదల కోసమే ఖర్చు చేసిన మహాదాత. మా ఊరు... రాజమండ్రి దగ్గర్లోని అర్తమూరు. అక్కడాయన చాలా సేవా కార్యక్రమాలు చేపట్టారు. మహాత్ముడి ప్రభావంతో ఖద్దరు వడికారు. ఖద్దరు కట్టారు. అప్పట్లోనే పంచాయతీ విధానాన్ని మా గ్రామంలో ప్రవేశపెట్టారు. ఆ తర్వాత ఆధ్యాత్మిక మార్గంలో నడిచారు. నాన్న ప్రజల వైద్యుడు. అమ్మ గృహిణి. ప్రేమించడం మాత్రమే తెలిసిన మంచి మనిషి.

పుస్తకాలు, తాతయ్య జీవితం... ఈ రెండూ నాకు ఆలోచన నేర్పాయి. భ్రమలకు దూరంగా ఉండటం నేర్పాయి.
మా ప్రాథమిక విద్య రాజమండ్రిలోని గౌతమి విద్యాపీఠంలో సాగింది. చదువులకంటే సాంస్కృతిక కార్యక్రమాలంటేనే ఆసక్తి. వక్తృత్వంలో బహుమతులొచ్చాయి. సంస్కృతం అంటే మక్కువ. ఏవో కారణాల వల్ల చదువు మధ్యలోనే ఆగిపోయింది. ఆతర్వాత ఒకేసారి మెట్రిక్ పరీక్ష రాశాం. ఆర్ట్స్ సబ్జెక్టుల్లో అయితే సులభంగా ఉత్తీర్ణులు కావచ్చని చాలామంది సలహా ఇచ్చారు. కానీ మాకు సైన్స్ అంటే ఇష్టం. శాస్త్రీయంగా ఆలోచించడం ఇష్టం. అందుకే బి.జెడ్.సి. గ్రూపుతో పరీక్షలు రాసి పాసయ్యాం.

ఆధ్యాత్మికత, సైన్స్ భిన్న ధ్రువాలు అనే వాదనను మేం ఏకీభవించం. సైన్స్ ఆగినచోటే ఆధ్యాత్మికత మొదలవుతుందనే మాటలోనూ నిజం లేదని మాకు ఆతర్వాత అర్థమైంది. ఆధ్యాత్మికత ఆచార వ్యవహారాలతో ముడిపడి ఉంది. మన బొట్టు, బట్ట, జుట్టు... ప్రతి సంప్రదాయంలోనూ సైన్స్ ఉంది. అసలు సైన్స్ అంటేనే విజ్ఞానం. విజ్ఞానం... విలక్షణ జ్ఞానం! దానికి రెండు కోణాలు. ఒకవైపు సైన్స్ ఉంటే మరోవైపు ఆధ్యాత్మికత ఉంటుంది! ఒకటి లేకుండా మరొకటి అసంపూర్ణం, అర్థరహితం.

చిన్న వయసులోనే నాన్నగారు చనిపోవడంతో కుటుంబ బాధ్యత మాపై పడింది. ఏదో ఓ ఉద్యోగాన్ని వెతుక్కోవాల్సిన అవసరం ఏర్పడింది. దీంతో హైదరాబాద్ వచ్చాం. టైప్, షార్ట్ హ్యాండ్ నేర్చుకున్నాం. నిజానికి ఉద్యోగం చేయాలన్న కోరిక మాలో లేదు. కానీ ఎయిర్‌ఫోర్స్‌లో చేరాలన్న ఆలోచన మాత్రం ఉండేది.

అప్పుడే బోయిన్‌పల్లిలో నియామకాలు జరుగుతున్నాయి. ఉత్సాహంగా వెళ్లాం. కానీ ఎంపిక కాలేదు. అవసరమైనంత ఎత్తు లేకపోవడంతో వెనక్కి వచ్చాం. అదే తొలి ప్రయత్నం, చివరి ప్రయత్నం!

ఆతర్వాత త్రిదండి పెద్ద శ్రీమన్నారాయణ రామానుజ జీయర్ స్వామి వారికి ఓ సహాయకుడు అవసరమని ఎవరో చెబితే స్టెనోగ్రాఫర్ ఉద్యోగం కోసమని ఆయన దగ్గరికి వెళ్లాం.

అప్పటి దాకా మాకు ఆధ్యాత్మిక మార్గంలో వెళ్లాలనే ఆలోచనే లేదు. ఆయనంటే గురుభావమూ లేదు. ఏదో చెబుతారన్న విశ్వాసమూ లేదు. కేవలం ఉద్యోగం కోసమే వెళ్లాం. అదీ ఆ సమయంలో సంపాదన అవసరం కాబట్టే వెళ్లాం. కానీ ఆయన్ని చూడగానే... చిన్నప్పటి నుంచి నా మనసులో పేరుకుపోయిన సందేహాలకు సమాధానం లభించబోతున్నట్టు అనిపించింది. ఉద్యోగం కూడా వచ్చింది. స్వామివారి స్టెనోగా నా జీతం రెండు వందలు! అప్పుడప్పుడూ మా సందేహాల్ని ఆయన ముందుంచే వాళ్లం. ఆయన వివరంగా సమాధానాలు చెప్పేవారు. స్వామీజీతో కలసి దేశమంతా తిరిగాం. ఆయన పర్యటనల్ని, కార్యక్రమాల్ని పర్యవేక్షించడం మా బాధ్యత. దివ్యక్షేత్రాల సందర్శన, ఆలయాల పునరుద్ధరణ, జనహిత కార్యక్రమాలు, సమాజంలోని భిన్న వర్గాల వారిని ఒక చోటికి చేర్చే సత్సంగాలు ... ఒక వ్యక్తి ఇన్ని బాధ్యతల్ని చేపట్టడం ఓ అద్భుతంగా అనిపించేది.

అంతలోనే మరో అద్భుతమూ జరిగింది. ఓ నిజం తెలిసింది. స్వామివారు మరెవరో కాదు... పూర్వాశ్రమంలో మా తాతయ్య!
అప్పటి దాకా ఆ విషయం మాకు తెలియదు, స్వామివారికీ తెలియదు. తెలిశాక కూడా ... మా ఇద్దరి మధ్యా ఉన్నది గురుశిష్య సంబంధమే!

స్వామి వారి ఆధ్వర్యంలో 1975 ప్రాంతంలో హైదరాబాద్‌లో స్వాధ్యాయ జ్ఞాన యజ్ఞం జరిగింది. ఆ పనులన్నీ మేమే పర్యవేక్షించాం. అప్పుడే భారతీయ ధర్మానికి సంబంధించిన లోతైన విషయాలు తెలిశాయి. అయినా ఇంకా సందేహాలే. వాటిని తీర్చుకోడానికి స్వామి వారు తెనాలి దగ్గర్లోని నడిగడ్డ పాలెం పంపారు. గోపాలాచార్యుల దగ్గర సూత్రం, వేదాంతం, భగవద్విషయం అధ్యయనం చేశాం. సందేహాలన్నీ తీరిపోయాయి. మా ఆలోచనల్ని సదిశలో నడిపించే గురువులు దొరకడం అదృష్టం. చాలామందికి ఆ అవకాశం ఉండదు. దీంతో వారు దారి తప్పుతారు. అలాంటి వారికి దారి చూపడం మన బాధ్యత అనిపించింది.

1979తో స్వామి వారు 108 స్వాధ్యాయ యజ్ఞం చేయాలని నిర్ణయించారు. కానీ అంతలోనే తీవ్ర అస్వస్థులై... డిసెంబరు 31న పరమపదాన్ని చేరుకున్నారు. ఆ రోజు వైకుంఠ ద్వాదశి!

ఆ సమయంలో కొద్ది రోజులు అనిశ్చితి! స్వామీజీ తన వారసులుగా ఎవరినీ ప్రకటించలేదు.

దానికీ పరిష్కారం లభించింది. స్వామి వారి అంతిమ సంస్కారాల తర్వాత ...ఓ రోజు తిరుపతి జీయరు స్వామి నన్ను పిలిచి 'పెద్ద స్వామి వారి బాధ్యతలు నువ్వే చేపట్టాలి. సన్యాస దీక్ష స్వీకరించు' అని ఆదేశించారు.

నేను సవినయంగా సరేనన్నాను. నాలో సంఘర్షణ లేదు. బంధాల్ని వదులుకోవాలేమో అన్న బాధా లేదు. కోరికల్ని త్యజించాల్సి వస్తుందన్న అంతర్మథనమూ లేదు. నిజానికి వాటికి నేను ఎప్పటి నుంచో దూరంగా ఉన్నాను.

మంచి పనులు చేయడానికి సన్యాసమే స్వీకరించాల్సిన పని లేదు. కానీ సన్యాసి అయితే 'మన' అనే భావనకు పరిధి పెరుగుతుంది. లేదంటే నేను, నా ఊరు, నా కులం ...ఇలా హద్దులుంటాయి. సమాజంలో నా అవసరం ఉన్న ప్రతి ఒక్కరినీ నా వాళ్లే అనుకున్నపుడే ఆ కాషాయానికి విలువ. సన్యాసికి ప్రపంచమే కుటుంబం.

బిడ్డ సన్యసించాలంటే తల్లి అనుమతి తప్పనిసరి. తిరుపతి జీయరు స్వామి మా అమ్మ అలివేలు మంగతాయారమ్మను పిలిపించారు. 'మీ బిడ్డ సన్యాస దీక్ష స్వీకరించడానికి మీకేమైనా అభ్యంతరం ఉందా?' అనడిగారు. అక్కడ నేనూ ఉన్నాను. 'వాడు ఏవిధంగా సమాజానికి ఉపయోగపడతాడనుకుంటే అలానే చేయండి'...ఇది అమ్మ సమాధానం. ఆమెలో ఎంత పరిపూర్ణత! ఆ స్థానంలో మరొకరుంటే ఏడుపులు, కన్నీళ్లు తప్పేవి కావేమో! చేతికి అంది వచ్చిన కొడుకు చివరి రోజుల్లో తమ దగ్గరే ఉండాలని, తమ బాగోగులు చూసుకోవాలని ఏ కన్నవారైనా కోరుకుంటారు. 'నలుగురి కోసం నా బిడ్డ సన్యసించినా సంతోషమే' అనాలంటే ఎంత సహృదయం ఉండాలి!

అమ్మ ఆమోదం తర్వాత మేం కాషాయం కట్టుకున్నాం ... దండం ధరించాం... పెద్ద జీయరు స్వామి స్థానంలో బాధ్యతలు స్వీకరించాం.

అప్పటికి మా వయసు ఇరవై నాలుగు!

మనం అందరం కలిస్తేనే సమాజం అనే శరీరం. దాన్ని ఒక్కొక్కరు ఒక్కో రకంగా భావిస్తారు. మేం దాన్ని దైవంగా భావిస్తాం. దైవానికీ ఒక్కొక్కరు ఒక్కో పేరు పెట్టుకుంటారు. మేం కూడా ఓ నచ్చిన పేరు పెట్టుకున్నాం. అయితే మా దృష్టిలో సమాజమనేది ఓ ఊరికో, దేశానికో పరిమితం కాదు, ఖగోళమూ దానికి హద్దు కాదు. అది విశ్వవ్యాపితం.

పాతికేళ్లకుపైగా సన్యాస జీవితంలో పెద్ద స్వాముల ఆశయాల్ని సాధించేందుకు మావంతు కృషి చేస్తున్నాం. భక్తికి సేవను జోడించి... 'మాధవ సేవగా సర్వప్రాణి సేవ' అన్న నినాదాన్ని విశ్వవ్యాప్తం చేశాం. వికాస తరంగిణి, మంగళ తరంగిణి, అమర తరంగిణి... జన చైతన్యానికి ఉద్దేశించినవే! జీయర్ ఎడ్యుకేషనల్ ట్రస్ట్ ఆధ్వర్యంలో సీతానగరంలో నిర్వహిస్తున్న వేద పాఠశాల సనాతన ధర్మాన్ని భావితరాలకు అందిస్తోంది. గిరిజన ప్రాంతాల్లోని జీయర్ గురుకులాలు... తండాల్లో విజ్ఞాన దీపాలు వెలిగిస్తున్నాయి. పూర్వం మహారాజులు చదువుకోడానికి అడవులకు వెళ్లేవారట! ఇప్పుడు చదువులే అడవులకు వెళ్తున్నాయి.

ఆధ్యాత్మికత టెక్నాలజీకి వ్యతిరేకం కాదు. మేం లాప్‌టాప్ ఉపయోగిస్తాం. మేమే కాదు ... మా ఆశ్రమంలో విద్యార్థులూ కంప్యూటర్ల పై వేదం చదువుకుంటారు. ఓ పరిశోధన కేంద్రం కూడా ఉంది. ఆధ్యాత్మిక కార్యక్రమాల ద్వారా సామాజిక కార్యక్రమాలు చేపట్టడం మా స్వామివారి లక్ష్యం. అదే మా లక్ష్యం కూడా! ఆ దిశగానే ఈ ప్రయాణం.

జై శ్రీమన్నారాయణ!